

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklan (aiempi EY:n perustamissopimuksen 189 artikla) kolmannen kohdan mukaan direktiivi sitoo saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. EY 10 artiklan (aiempi EY:n perustamissopimuksen 5 artikla) ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi.

Kreikan valtio ei ole kiistänyt sitä, että sen on edellä mainittujen direktiivien toteuttamiseksi laadittava vaaditut jätteiden käsitelyä koskevat suunnitelmat.

Komissio toteaa, että tähän mennessä Kreikan valtio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä kyseisten direktiivien saatamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä eikä myöskään ole ilmoittanut sellaisia toimenpiteitä komissiolle.

Tribunale di Trento – Sezione stralcion 8.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministero delle Finanze vastaan Merkur Chemical Srl

(Asia C-134/00)

(2000/C 176/15)

Tribunale di Trento – Sezione stralcio on pyytänyt 8.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.4.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Ministero delle Finanze vastaan Merkur Chemical Srl seuraavaan kysymykseen:

Onko sen jälkeen, kun pääomayhtiö on hakenut Italian tuomioistuimessa neuvoston direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 10 artiklan kanssa ristiriidassa olevien (yhdistetyissä asioissa C-71/91 ja C-178/91, Ponente Carni ja Cispadana Costruzioni, 20.4.1993 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio⁽²⁾) lakien perusteella vuosina 1985-1992 maksettujen ”vuosimaksujen” palauttamista, annettu säännös eli 23.12.1998 annetun lain nro 448 11 §:n 1 momentti, jossa säädetään taannehtivasta maksusta, joka on kiinteämääräinen (suuruudeltaan 90 000-750 000 liiraa yhtiömuodosta riippuen) ja maksetaan rekisteröitäessä yritysrekisteriin niitä muita kuin perustamiskirjaan liittyviä yhtiön toimenpiteitä, jotka siviililain mukaan on rekisteröitävä, sopusoinnussa edellä mainitun direktiivin 10 artiklan kanssa ja sen tulkinnan kanssa, jonka yhteisöjen tuomioistuin on kyseisen artiklan osalta antanut (em. 20.4.1993 annettu tuomio), kun otetaan huomioon, että

- tämä maksu, joka peritään silloinkin, kun rekisteröintiä ei konkreettisesti suoriteta, ja samansuuruisena riippumatta siitä, montako rekisteröintiä suoritetaan, ei perustu yhden toimenpiteen suorittamiseen (yksittäisen toimenpiteen rekisteröintiin) vaan useisiin toimenpiteisiin (jotka konkreettisesti yritykseen ylläpitämisenä), joiden tarkoituksena on antaa yhtiöille mahdollisuus saada siviililaissa edellytetyt rekisteröinnit suoritetuiksi sen jälkeen kun perustamiskirja on rekisteröity.
- Vaikka maksun suuruus lisäksi toisaalta näyttää vahvistetun kiinteämääräisenä kohtuullisten perusteiden mukaan pienuutensa vuoksi (toimenpiteen mukaan 90 000-750 000 liiraa) siitäkin huolimatta, että tähän tulevat lisäksi toimistomaksut, sitä ei toisaalta maksuvelvollisuuden todellinen peruste huomioon ottaen varmasti ole määritelty yksittäisestä rekisteröinnistä (jota ei edes tarvitse olla tapahtunut) aiheutuneiden kustannusten perusteella vaan yritysrekisterin pitämisestä aiheutuneiden kokonaiskustannusten perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

⁽²⁾ Yhdistetyt asiat C-71/91 ja C-178/91, Ponente Carni ja Cispadana Costruzioni, tuomio 20.4.1993 Kok. 1993, s. I-1915.

Consiglio di Staton (neljäs jaosto – lainkäyttöasiat) 12.11.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ANAS – Ente Nazionale per le Strade ja Lauro Cantieri Valsesia S.p.A. vastaan Consorzio Cooperative Costruzioni

(Asia C-135/00)

(2000/C 176/16)

Consiglio di Staton (neljäs jaosto – lainkäyttöasiat) on pyytänyt 12.11.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.4.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa ANAS – Ente Nazionale per le Strade ja Lauro Cantieri Valsesia S.p.A. vastaan Consorzio Cooperative Costruzioni, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko julkisia rakennusurakoita koskevaan kilpailuilmotukseen otettu ehto, jonka mukaan tarjouskilpailuun eivät voi osallistua sellaiset yritykset, jotka eivät ole liittäneet tarjoukseensa ilmoittamaansa hintaa koskevia selvityksiä, jotka muodostavat vähintään 75 prosenttia urakan pohjainnaksi ilmoitetusta hinnasta, direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ 30 artiklan 4 kohdan vastainen?
- 2) Onko sellainen järjestelmä, jossa tarkastuksen kohteeksi joutuvien, poikkeuksellisen alhaisen tarjouksen kynnnyksen alittavien tarjousten arviointi suoritetaan tilastollisin perusteiden ja matemaattisen keskiarvon perusteella, minkä vuoksi yrittäjät eivät voi ennalta tietää tämän kynnnyksen suuruutta, direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan vastainen?

- 3) Onko sellainen säännös, jonka mukaan tarjouskirjeiden avaamisen jälkeen, mutta ennen kuin on päätetty tarjoajan poissulkemisesta, järjestetään menettelyä edeltävä kontradiktorinen vaihe, ilman että yrityksellä, jonka tarjouksen on väitetty olleen poikkeuksellisen alhainen, on mahdollisuutta esittää perustelujaan, direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan vastainen?
- 4) Onko sellainen säännös, jonka mukaan hankintaviranomainen voi ottaa huomioon ainoastaan sellaiset selvitykset, jotka perustuvat valittujen rakennusmenetelmien taloudellisuuteen, teknisiin ratkaisuihin tai tarjoajan poikkeuksellisen edullisiin edellytyksiin täyttää sopimus, direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan vastainen?
- 5) Onko vaatimus siitä, että sellaisia selvityksiä ei voida ottaa huomioon, jotka liittyvät urakkasopimuksen osiin, joiden vähimmäisarvot perustuvat hallinnollisiin määräyksiin tai jotka voidaan johtaa virallisista tilastoista, direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan vastaista?

(¹) Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/37/ETY (EYVL L 199, 9.8.1993 s. 54).

Kuopion hallinto-oikeuden 22.3.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Rolf Dieter Dannerin vireille panemassa asiassa

(Asia C-136/00)

(2000/C 176/17)

Kuopion hallinto-oikeus on pyytänyt 22.3.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 10.4.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta Rolf Dieter Dannerin vireille panemassa asiassa ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko edellä kuvattu tuloverolain 96 §:n 9 momentin 1. virkkeen mukainen Suomesta ulkomaille maksettavien eläkevakuutusmaksujen verovähennysoikeuden rajoitus valituksessa ilmoitetun Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 59 artiklan (nykyään 49 artiklan) tai valituksessa ilmoitettujen muiden artikloiden (6, 60, 73 b, 73 d ja 92) ja näitä vastaavien nykyisten artikloiden (12, 50, 56, 58 ja 87) vastainen?

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench divisionin (Crown Office) 31.3.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen vastaan 1) The Monopolies and Mergers Commission 2) Secretary of State for Trade and Industry, ex parte: Milk Marque Ltd ja The Queen vastaan 1) The Competition Commission 2) Secretary of State for Trade and Industry 3) The Director General of Fair Trading, ex parte: National Farmers' Union

(Asia C-137/00)

(2000/C 176/18)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench division (Crown Office) on pyytänyt 31.3.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.4.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa The Queen vastaan 1) The Monopolies and Mergers Commission 2) Secretary of State for Trade and Industry, ex parte: Milk Marque Ltd ja The Queen vastaan 1) The Competition Commission 2) Secretary of State for Trade and Industry 3) The Director General of Fair Trading, ex parte: National Farmers' Union, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 32-38 artiklan (ent. 38-46 artikla), neuvoston asetuksen N:o 26/62⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksen N:o 804/68⁽²⁾ sellaisena kuin ne ovat muutettuina, tulkittava estävän jäsenvaltiota soveltamasta vuoden 1973 Fair Trading Actin ja vuoden 1998 Competition Actin kaltaista kansallista lainsäädäntöä siihen tapaan, jolla maidontuottajat järjestäytyvät osuuskunniksi ja jolla ne toimivat myydessään ja jalostaessaan maitoaan,
 - a) kaikissa tapauksissa, tai
 - b) kun aiottuna tai tosiasiallisena vaikutuksena on se, että nämä tuottajat eivät voi nostaa maitonsa hintaa, tai
 - c) kun aiottuna tai tosiasiallisena vaikutuksena on tuottajien maidostaan saaman hinnan laskeminen tilanteessa, jossa kyseinen hinta jo on alempi kuin asetuksen N:o 804/68 3 artiklan mukaisesti vahvistettu tavoitehintaa, tai
 - d) tavalla, joka on ristiriidassa jonkin tai joidenkin seuraavien kanssa:
 - i) EY 33 artiklassa (ent. 39 artikla) vahvistettujen tavoitteiden kanssa, ja/tai
 - ii) maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisen politiikan, päämäärien tai toiminnan kanssa, ja/tai
 - iii) EY 36 artiklan (ent. 42 artikla) mukaisen politiikan ja asetuksen N:o 26 kanssa?